

શ્રી રાજમા

શ્રી ગૌવંશનો સંદેશો

અને

શ્રીગૌપુકાર ચાલીશી.

આ પુસ્તકે છપાવા મહદ કરનાર

ખોખની ચાલીના ચેથા મજલાના

જેન શૃહસ્થો

ગુલાલવાડી—સુખાઈ

૩૩૩

ચોજક તથા છપાવનાર

મહંત ગૌવર્ધનદાસજી વડનગરવાળા

છવદયાના હિમાયતી.

બીજી આવૃત્તિ.

પ્રત ૨૦૦૦.

મુદ્રય (અમુદ્રય)

૯૨૩૫

૩૩૩

શ્રી ગૌવંશનો સંદેશો અને શ્રીગૌપુકાર ચાલીશી.

ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોમીયું સંસ્થા
વિવેચના સંદેશો.

આ ભારતવાસી ભાઈઓ ! જોવંશ તમને સંજોધીને પોતાના
 હાથ સ્વરે ઠહી રહ્યો છે કે હે ભારતના રહેવાસીઓ તથા ભાર-
 તના અન્નથી પેટ ભરવાવાળા ભાઈઓ ! તમે તમારા ખાવાપિવામાં
 જે નાના પ્રકારના સુખ ભોગ કરી રહ્યા છે એના મુળ કારણ
 અમે છીએ, તમે જોતા નથી કે આ જે ઉત્પન્ન થયેલું ધાન્ય,
 શર્કરા, ચણા, જુવાર, ખાજરી, અડદ, મગ, મશુરી, તળ, શરશવ,
 જીરુંડા તથા પરચુરણ આદી પ્રકારના ધાન્યનું ભોજન તમે જે
 કરો છો અને વ્યવહારની અંદર જે અનેક વસ્તુઓનો ઉપયોગ
 થાય છે તે કેનાથી ઉત્પન્ન કરો છો ? અમારાજ પરિણામથી તે
 થાય છે, તમે એ અનાજને ખાઈને અને વ્યવહારમાં ઉપયોગ
 કરીને આનંદનો લાવો દયો છો પણ તેના બદલામાં અમે તમારી
 પાસે શું માગીએ છીએ ? કંઈજ નહિ. 'માનવ' હુશુ, વાસ, તથા
 પતરાવળાં ચાટવાં એટલુંજ; અરે ! એટલું પણ હવેલું ખાવાનું
 ખમને મળી શકતું નથી, તેનું શું કરવું ? તે માટે તમને શું
 કેવા જોઈએ ? તમારૂં પોષણ કરવા માટે અમે જે મહેનત
 લીએ છીએ તેથી અમારૂં શરીર ટાટા જેવું બની ગયું છે.
 રમાં માઈસનું નામ નથી, હાડકાં દેખાય છે, ચામડું થોડું
 છે અને તે ચામડું પણ આખું રહ્યું નથી. જ્યારે અમને
 જોડે છે તથા ગાડામાં જોડે છે ત્યારે અમને ગાડાવાળાઓ
 ના તેમજ લોખંડની અણીદાર પેશીઓથી માર મારે

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૧૩૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ઝલેપુડા ૨ ચાલક ૨૧

વિષય ૬૪૫૨: ૬ ૪૫૨

છે. જેથી અમારી ચામડી ચારણી જેવી બની જાય છે અને તેની અંદરથી લોહી વહી જાય છે. જે અમારામાં પુરુષાર્થ હોય તો અમને કબજામાં રાખવા મુશ્કેલ થઈ પડે પણ નાનપણથી તમે અમને ખાયલા (નપુસક) બનાવી દેા છો.

અમારાં છોકરાં નખળાં સુકાયેલાં શરીરનાં ને ઘાસ ખાનારાં છે પણ અમારા દુધથી તમારા છોકરા ગુલાબના ફુલ જેવા ને શરીરથી મજબુત થાય છે. તમારું ભલું કરવાને વાસ્તે અમને એટલો આનંદ થાય છે કે અમે મરી જઈએ તોપણ અમારાથી તમને સુખજ મળે છે. અમારા ચામડાથી થયેલા જેડા તમે તમારા પગમાં શોભાવી રહ્યા છો ને કાંટા, ખુંટા, તાપ, તડકો આદિથી એનું સંરક્ષણ કરો છો? જેડા તો શું પણ લોડાનો સામાન ગાડી તથા ટમટમના સામાન તથા પેટી આદી ઘણીએ વસ્તુઓ અમારા ચામડાથી બને છે. અમારા હાડકાનો પણ તમે ઉપયોગ કરો છો તો તમે વિચાર કરો કે જેનાથી આટલો ફાયદો થાય છે તો તેના પર ખરા અંતઃકરણથી તેમજ તન મનથી અમારી રક્ષ કરવી યોગ્ય નથી? અરે! તમે એવા નીર્દય હૃદયના કેમ થ બધા છો, અમે આટલા ઉપકારો કરવા છતાં તેને બુદ્ધિને તે બદલામાં તમે અમારા ગળા પર છરીએ! કેમ ફેરવી રહ્યા છે ફેરવવાના કારણરૂપ તમે કેમ થયા છો. તેથી અમારા ન ખોદ કાઢવાને વાસ્તે તમે પોતેજ આગળ પડેલા છો.

તમે કોઈને ત્યાં કોઈ વખતે નોકરી કરતા હો ને જ્યારણ થયા તો તમારા માલીકની પાસેથી પેન્શન લઈને ખુશી સાથે તમે તમારું જીવન ગુજારવા માંજો છો તો અ

લીધે આટલાં દુઃખ સહન કરવા છતાં જ્યારે અમે ઘરડા ને સક્ષીહીન થઇએ છીએ ત્યારે તમે અમોને શતરૂની માફક જુવો છો અને એટલા સુધી તમે અમારા શતરૂ થાવ છો કે અમને કસાઇએના હાથમાં સોંપો છો તમે વિચાર કરો કે આ સંસારમાં શરીરની અવસ્થા જીવ માત્રની ફેરફાર થયા કરે છે જો તમે વિચાર કરો, કે અમે ઘરડાં થયાં પણ તેમાં અમને થોડા દાહાડા વિશ્રાન્તી આપો ને તમે અમારી સંભાળ લો તથા ખવરાવો પીવરાવો તો થોડા દહાડામાંજ અમે તમારી પહેલાનાં જીવીજ સેવા ઉઠાવવાને તૈયાર થઇશું, હે ભારતવાસી હિંદુભાઇઓ પરમેશ્વરે તમને ખુદી આપી છે માટે તમે અમારા થોડા ઘણાં ગુણો તો લેશો એવી આશા છે. આ સંસાર ક્ષેત્રમાં અમારી ગણતરી પશુજાતીમાં થાય છે પણ હમે તમારા વડીલ બંધુઓજ છઇએ. કંગાલમાં કંગાલ ભીખારી રાજલોકનું સુદ્ધાં અમે પોષણ કરીએ છીએ.

જ્યારે તમે નાનપણમાં માતા વિનાના થઇ જાઓ છો ત્યારે તમોને દુધ પાઇને ઠોણ પોષણ કરીને મોટા કરે છે? બોલો મુગા શું બેસી રહ્યા છો બોલો! ત્યારે પણ તમોને ગાય દુધ પાઇને પાલણુ પોષણ કરે છે! કેમ? ખરી વાત કે નહીં. હા જીવ વાત છે ત્યારે તમારા શરીરનું એક એક લોહીનું ટીપું મારાથી જીવું નથીજ. માતાથી જન્મ પામ્યાં ત્યાંથી તે મરણ પડયા ત્યાં સુધી અમે તમારી સેવા કરીએ છીએ અને વાસી હિંદુઓને અમારામાં એટલો વિશ્વાસ છે કે સ્વર્ગની ગાયજ અમને મોક્ષ પદ અપાવે છે ને જન્મોજન્મનો ફેરો

(૫)

રાજે છે. તમે અમારા દુધ વડેજ તમારૂં જીવન ટકાવી રહ્યા છો. કેમ તે વખત ભુલી ગયા કે? ઠીક! ઠીક! આગળ ચાલીને જુવો. જ્યારે તમારા જીવનનો અંતીમ સમય આવશે કે જ્યારે તમારા શરીરપાંજરામાંથી પ્રાણ ઉડુ ઉડુ કરી રહ્યો હશે અને તમારો જીવ નાટકરૂપી પડદો ઉઘડવાની તૈયારીનો પ્રારંભ કરશે ત્યારે તમારી નખળી રસના અગ્રભાગમાંથી અમારા દુધનુંજ એક એક ટીપું છોડીને ચાલુ જાય છે વાત ખરી છે કે ખોટી? ખરીજ છે.

અમારૂં જ દુધ આદી તથા અન્ત સુધી તમને સહાયક છે જુઓ તમારા શરીરરૂપી પાંજરાની અંદર શોષા ને જુવો કે એ દુધનોજ વેગ વીજળીની માફક વધ્યો રહ્યો છે. અમારા પવિત્ર લોહીથી આ વિદેશીઓ આપણી પવિત્ર ભુમીને અપવિત્ર ને બેહાલ બનાવી રહ્યા છે માટે હે હિંદુઓ વિચાર કરો ને અમેને તારો જગારો બચાવો ને ગંભીર નાદ સાંભળો કારણ કે અમારૂં એક એક લોહીનું ટીપું હીરા કરતાં પણ અધીક મુલ્યવાન છે.

માટે ભાઈઓ આ લખ્યો લેખ આપ સમક્ષ રજુ કરીને ગાંધાતાના ચરણમાં દાંડવત પ્રમાણુ કરે છું. હે દેશીઓ અને દેશના હિતેચ્છુ ભાઈઓ ગૌરક્ષા તમે નહોં કરો અને ગૌરક્ષકના માટે કંઈ તજવીજ નહોં કરો ત્યાં લગીન બધા તમારા પૈસા ધુળમાં મળેલા છે. માટે જલ્દી સત્વર એક પગ પર તૈયાર થઈ ગૌરક્ષા કરવા તત્પર થાઓ એજ આ નમ્ર સેવકની પ્રાર્થના.

ગૌચરણનો સેવક,

(મહુન્ડા) ગોવર્ધનદાસ, વડનગર

શ્રી

ગૌ પુકાર ચાલીશી.

લાવની.

હલટે શીધે અક્ષર બોડે દુઃખ દેખ ગોમાતાકે,
ભૂલચૂક મત મેરી દેખો કદ નિવારે માતાકે;
મે અતિ દીન હીન અજ્ઞાની કહ ન શકું દુઃખ માતાકે,
ક્ષમા દ્રષ્ટિસે સમજ સોચકે પડે ભક્ત ગોમાતાકે;
પડે પડે હમ તુમ સખ દેખે બલે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાલાકી કરો તૈયારી પ્રાણ બચે ગોમાતાકે. ૧

હરિભક્તોસે અજ હમારી જીલમ કરત નિત ગો ધાતી,
ગોમાતાકી વિપતિ નિવારે બનો ધર્મકે સખ સાથી;
દુધ દહીં ધૂત સખકો દેવે ઘાસ ચરકે ખાતી,
તિસહુ પર ફિર છુરી ચલત હે દેખ દેખ ફટતી છાતી;
પડે પડે હિંદુ સખ પાદે ગલે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાલાકી કરો તૈયારી પ્રાણ બચે ગોમાતાકે. ૨

હાં રંડીકા નાચ હોતાહે બીડ બહુત જીડ બતી હે,
રક્ષાકી ખાત સુનતમે મહા વિપત દિખલાતી હે;
૧ રાત નાચમે બેઠે જરા નિદ નહિ આતી હે,
'ક્ષામે કપી ન બવે બચ તો નિદ સતાતી હે;

તનિક લાજ તુમકો નહિ આવત ગલે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાલાકી કરો તૈયારી પ્રાણ બચે ગોમાતાકે. ૩.

રંડીકો તુમ દેત રૂપેયા માંસ ગાયકા ખાતી હે,
ગો રક્ષાકા અંદા સુનકે તુમરી ફટથી છાતી હે;
મૈસીકો તુમ દેત ખુશીસે તુમે નરક લે જાતિ હે,
ગો રક્ષાસે આંખ ચુરાવત જમસે ગોકુલ ઘાતી હે.
તજ અનર્થ અખ રક્ષા કીજે ગલે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાલાકી કરો તૈયારી પ્રાણ બચે ગોમાતાકે. ૪.

તુમરે ધનકો લેકર રંડી ગાય મોલ મંગવાતી હે,
લુચ્ચે બુઠે સખ કોઇ મીલકર ગાય ઘાત કરવાતી હે;
એહી પુન્ય હે તુમરા ધનકા ધસસે બુદ્ધિ હારો જાતી હે;
તુમરે ધનસે સોચો હિંદુ મૈયા મારી જાતી હે;
ધર્મ કર્મ સખ છીન તુમારે ગલે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાલાકી કરો તૈયારી પ્રાણ બચે ગોમાતાકે. ૫.

નાચ ફૂદમે બારત ગોયા કાઢિન નિંદમે સોતેહો,
ખેલ ફૂદમે પૈસા દેખર બીજ પાપકા રોપતે હો;
પાન સુપારી અત્તર તેલમે બહુત દ્રવ્ય નિત ખોતે હો,
ગોરક્ષાહિત નહી હે પૈસા કયો એસા તુમ રોતે હો;
કરો ચેર દિલકો તુમ આર્ય ગલે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાલાકી કરો તૈયારી પ્રાણ બચે ગોમાતાકે.

સ્વાંગ તમાસા બાણ ખંદર લડકા નાચે દામકા,
બાગ બાગકે હિંદુ જવે દેખત નાચ લુગામકા;
હિંદુ મીલકર પૈસા દેવે બારતે પેટ કસામકા

ગોરલાએ' ડરે ભાગે જમસે સુત કરજાયા (છીનાજાયા);
અયસેકો ધન કબી ન હીજે ગલે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાલાકી કરે તધયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૭.

પાખડીકા દાન દેત તુમ તિર્ન ગંગા જુમના વટપર,
દુરાચાર નહિ જનત જનકે મહા અધર્મી હે તસ્કર;
નાના ભેખ ખનાકર લૂંટે દ્રવ્ય જાડનેમે તત્પર,
દ્રવ્ય જોડકર રંડીખાજી મઘ પીયે તકતેપર ધર;
સોચ સમજકર દાન દેત તુમ ગલે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાલાકી કરે તધયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૮.

પાંચ પૈરકી ગાય હીખાવે ઘંટા શંખ ખજતે હે,
કસાઈ હેગે સખ યોગી માંસ ગાયકા ખાતે હે;
ઠગનેકે હિત જોગી ખનકર શિવકે ભજન સુનાતે હે,
હિંદુ ધનકે પેસા દેકર ગાય ઘાત કરવાતે હે;
મઘ પીયત ચે હમને દેખે ગલે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાલાકી કરે તધયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૯.

આલહા દોલા સખ કોઈ ગાવે કરે નરકકી તધયારી,
દુઃખ ગાયકા કયેાં નહિ રોવત પડી વિપત્તિ જનપે ભારી;
જાહિ પ્રતાપ તુમ ગલ ખજવત રાગિની ગાવત સંસારી,
કિસ માતાકે ભજન ન ગાવે કાજન પાપને મતી મારી;
હા દુઃખ સખ મીલકે રોવો ગલે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાલાકી કરે તધયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૧૦.

સુત ખેલ ખડે હીતકારી ખેતી હે જીસ્કે ખજસે,
તીલ નીલ ઘાન ખીનોરા ઇત્યાદીક હોવત હજસે;

મિત્ર ચીની ભોજન કપડાં તેલ હેત જનકે ફલસે,
ધન ખિન રાજ રધયત હોંદુ મુસ્લમાન મરે લલ ચલસે;
કહાં બેલ ફીર ખેતી ફેસી ગલે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાલાકી કરે તધયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૧૧.

ગોરક્ષા ખીન લી ના હોયગા સિર ધુન ધુન પછતાવોગે,
હલુઆ સોનહં બાલુશાધ કલા કંધ નહી પાવોગે;
મોન ભોગ ફીર લડુઆ પુરી ખરફીકો લલથાવોગે,
ધસાધ પુન મુસલમાન ચખ ખુસકાસે મર જવોગે;
સખ સંજન મીલ રક્ષા કીજે ગલે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાલાકી કરે તધયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૧૨.

ગાય ઘાત નહી હટના જખલોં કોકે નહી સુખ પાવોગે,
હિંદુ પારસી યવન ધસાધ સખ ભુખે મર જવોગે;
ખાત ખાત સખ ગાયની પટહે ફીર કયા પથ્થર ખાવોગે,
રાજ પ્રજા શૈજ સિપાધ સખી ખાક મીલજવોગે;
કરે ફીકર ધસકા તુમ જલની ગલે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાલાકી કરે તધયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૧૩.

ગોમાતા સખકો પ્રતિપાલે નહી કીસે સતાતી હે,
દુધ દહીં ધૂત અમૃત દેવે જંગલકે વૃણુ ખાતી હે;
ખછીયા ખછડે સખ કુચ્છ તુમરા સાથ નહી લે જતી હે,
ખેકસુર ફીર ખુચડ મારે દયા ધન્હે નહી આતી હે;
હે કોઇ એસા ન્યાય કરાવે ગલે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાલાકી કરે તધયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે,

રાજા ખાણુ જનજન કમિમર ન્યાય સુકાવત સખડે તુમ;
 ગોમાતાકી ખખર ના ભેતે બેઠ્ઠાસાફી કરતે તુમ;
 ગોમારનકા હુકમ નહી હે ધર્મ શાસ્ત્રમે દેખો તુમ,
 ગાય ઘાતકી બેઠ્ઠાસાફી દુર કરો જલદીસે તુમ;
 જહી પ્રતાપ તુમ રાજ કરત હો ગલે કટત ગોમાતાકે,
 ગોશાળાકી કરો તૈયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૧૫.

મહા પાપ હે ગાય ઘાતકા ખીજ દુઃખકા જોતે હો,
 ધંસી પાપસે ભૂ કંપત હે રાજ ઉપદ્રવ હોતે હે;
 આધી દુનીયાં ભૂખે મરતી ત્રાહી ત્રાહી કર રોતી હે,
 વહી હાલ ફીર ઉસ્કા હોગા પેટ ફુલા કર સોતે હે;
 પડે ખિપતી એક દીન સખહી પર ગલે કટે ગોમાતાકે,
 ગોશાલાકી કરો તૈયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૧૬.

ગોમાતાકો સંભી એકસે કયા નિબંદુરકા છીનલીયા,
 નિત ઉઠ ગોઠે પ્રાણુ નિકારે દેખ દેખકે કંચે હંધયા;
 હે સખ ધર્મોમે ગોહી રક્ષા ગોવધકા નહી હુકમ દીયા.
 કયો ભૂલે તુમ રહમ દીલીકો ધર્મશાસ્ત્રકો રદ કીયા.
 કરો રહમ અખ પટો યે શાસ્ત્રકો ગચે કટત ગોમાતાકે,
 ગોશાળાકી કરો તૈયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૧૮.

ખ દુઃખ ગોઠા સુનતે મુસલમાન રહમ દીલોમે લાતે હે,
 ખાઈ બે બલે લોગ હે ગાય માસ નહી ખાતે હે,
 લમાન ધંસાઇ સજ્જન ચંદાખી દીલવાતે હે,
 સુજનુકા ધન્યવાદ હમ કહેનેમે થક જાતે હે,

ધિક ધિક હિંદુ ધ્યાન ન હવે ગલે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાળાકી કરો તધ્યારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૧૮.

મહા ઘોર પાપોકી ન દીયાં જીને ખનાવત વધતરણી,
ખીના ગાયકે અને ન સાધન દુખ મરોગે ખીન કરણી;
ચહી હાલજો રક્ષા હમેશાં ગાય સુત હોવે ધરણી,
દાન ગાયકા કરો કહાંસે કોઈન ઉતારે વધતરણી;
પાર જન હિત રક્ષા કરલો ગલે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાળાકી કરો તધ્યારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે; ૧૯.

દુઃખ હહોં શ્રુત માતાકા ઔષધિ રૂપ ખતાતે હે,
વૈષ ડોકટર ખહુત લોગમે ગોઉકા મુન પીલાતે હે;
શુતક પાતક સંસ્કારમે પંચગવ્ય પીલવાતે હે,
પંચ ગવ્ય ખીન શુદ્ધ ન હોવે બેદશાસ્ત્ર ખતલાતે હે;
નહી જીવન નહી ધર્મ ગાય ખીન ગલે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાળાકી કરો તધ્યારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૨૦.

ગોરક્ષા હિત પૂર્વજનોને તનમન સભી લગાયા હે,
ઉસી વંશકે તુમ હો ભાઇ અખ મુખ કાહે છિપાયા હે;
દાન ગાયકા સખસે ઉત્તમ બેદશાસ્ત્રમે ગાયા હે,
ધન્ય ધન્ય હે ઉસ્કી જનની જિસને હાથ ઉઠાયા હે;
તુમ ખિનકો રક્ષક અખ ઇનકા ગલે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાળાકી કરો તધ્યારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૨૧.

ગોમાતા ઉકરાવે નિશદીન આંખોસે પાની આસી,
કોઈન સુને અખ દુઃખ માતાકા મહા ઘોરસં કટ ભારી;
મર ખચે બીમ યુધિષ્ઠિર અર્જુન રક્ષા ન કોઇ ખળધારી,

નામ માત્રકે ક્ષત્રિ રહ ગયે ધર્મ કર્મ સત્તાહુરી;
હે કોઈ ક્ષત્રિ પુત્ર જગતમે પ્રાપ્ત જણે ગોમાતાકે,
ગોશાળાકી કરૌ તથયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૨૨.

ખારા ખર્ષ જંગલમે રહેતા અર્જુનને શિર ઠાન લીયા,
ધૃપત સુકાતે મહલ ખીચણે ધનુષ્ય ખડંગ ઐ ખાણુ લીયા;
અપના દુઃખ નહી સોઢ્યા જીસને ક્ષત્રિ ધર્મ પર ધ્યાન લીયા,
ગોમાતાકા દુઃખ ઠારકે ફીર પીછે જલપામ કીયા;
હસી ખંશકે હો તુમ ગીદડ ગણે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાળાકી કરૌ તથયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૨૩.

કહાં ગયે શ્રીગુરુ ગોવિંદસિંહ ધર્મ ગાયકે રખવારે,
ફતે બુલાઈ વાહ ગુરુકી શસ્ત્ર પારકે લલકારે;
દુષ્ટોઠાં વિધ્વંસ કીયા હે ગર્જ ગર્જ શતરૂ મારે,
ગોકા દુઃખ નહી સહા જીન્હોને પ્રાણુ આપને દે ડારે;
એસા હે કોઈ શિષ્ય ગુરુકા ગણે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાળાકી કરૌ તથયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૨૪.

જસુ કૃપા તુમ જગમે જીવત સો માતા દુઃખ પાતી હે,
સુનને કોઈ સંકટ ગોકા મન હિમત ચિદલાતી હે;
તુમરી ભાષા કહી ના જાતે ના લીખ જાન પાતી હે,
અપના દુઃખ કહ શકે ના માતા રો રોકે સમજાતી હે;
સધન સમજકર દુઃખ નિવારો ગણે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાળાકી કરૌ તથયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૨૫.
ગોકી દક્ષા મુખ્ય વધશ્યકો ગીતાજી ખતલાતી હે,
ગોરક્ષા બિન વધશ્ય કહાવત લાજ તુમહે નહી આતી હે

યવનોડો તુમ ભીખ દેતોહો જીન ગાયકી જાતી હે;
 ચોડી ભીખ તુમ ગોહિત દેહો સલા તુમે સમજાતી હે,
 સોપ વધર્ય જો દુઃખ નિવારે ગલે કટત ગોમાતાકે;
 ગોશાળાકી કરો તથ્યારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૨૬.

પ્રાણુ ભેખ ખનાવે કસાય ગાય મોલ લે જાતે હે,
 અખ ઇનકા કુછ ચલે ના ધંધા પ્રાણુસે મીલ જાતે હે,
 પ્રાણુ કીતને કરે દલાલી ઇસી ખાતકા ખાતે હે,
 કસાઈકે હિત ગાય ખરીદે અપના નામ ખતાતે હે;
 સાવધાન રહેતા તુમ સુખસે ગલે કટત ગોમાતાકે,
 ગોશાળાકી કરો તથ્યારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૨૭.

બુઢે ગાય ખેલ જો ખેચે ચાંડાલ કહલાતે હે,
 બુઢે, લંગડે, ગાયો ખેલ સખ બુચડેક ઘર જાતે હે;
 તરણાધમે જોતા જીન, ને સો નહો, ઘસ ખેલાતે હે,
 વે ક્યો પાલે બુઢે ખધીયા જો પરી દલે જાતે હે;
 માત પીતાકે ખેચા જીનસે ગલે કટત ગોમાતાકે.
 ગોશાળાકી કરો તથ્યારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૨૮.

બુઢી ટુંડી ગોહિઆ લાકર ખનીયે દાન કરાતે હે,
 પર્ય દેખ કે ડર પુરોહિત ગાય ખેચકર પાતે હે;
 એક વર્ષમે દસ દસ જૈયા દાન મીશર જલાતે હે,
 કોઈ ન પુછે ઇતની ગધયા કીસકે ઘરકર જાતે હે;
 કર ખીચાર ગોઠાન હીજીએ ગલે કટત ગોમાતાકે,
 ગોશાળાકી કરો તથ્યારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૨૯.

બુઢી લંગડી અલપ દુયાકી બુચડકા દે જાતે હે,
 પાની તક નહી દેવે બુચડ તડક મર જાતી હે;

હા અનાથકા કોઇ નહીં ગુશકે ખુચડ છુરી ચલાતે હે,
 હન ગોઢિવનકા દુઃખ દેખકે ગોશાલા ખનવાતે હે;
 ગોશાલા ખીન કરે ન સકટ ગલે કટત ગોમાતાકે,
 ગોશાલાકી કરો તઘયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૩૦.

નહીં માંગત હે પાસ તુમ્હારે રતનજડીત ભુષણુ ભારી,
 માલ ખળના નહીં માંગત હે રાજ કાજ સંપતી સારી;
 ધન દુષ્ટોસે જન ખચાવો દુઃખ દેત અત્યાચારી,
 થોડા થોડા મીલકી જઈ ગોશાલાકી તઘયારી;
 હરિજન ખ્યારે દેરી કરો મત ગલે કટત ગોમાતાકે,
 ગોશાલાકી કરો તઘયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૩૧.

બ્રાહ્મણ સાધુ માંગ લેતે હે ભુખ લગે જખ તનમનકો,
 એક નહીં જો દુખ દે હે કરે યાચના જન જનકો;
 ગોમાતા નહીં કીસીસે દુઃખ સહે અપને તનકો,
 ખાંચ ખાંચ કર યાદ કરના હે દેશ હીતઘણી હરીજનકો;
 મનહી મન રોવત હે ગલે કટત ગોમાતાકે,
 ગોશાલાકી કરો તઘયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૩૨.

મારનકો લે જાત કસાઈ આગે કેા નહી ચોર ચરન,
 છુટનેકે બલ ગીર ગીર પડતી છુટ બચ તો ગલે ભજન;
 ચોર કીરીકે ઘર નહીં જાતી લેતી હે હોંદુકો શરણુ,
 શરણુજનકો કલ્પી ન તજીએ ચોર જશા હીત લલા મરણુ;
 સઘન સમજકે રકશા કીજો ગલે કટત ગોમાનાકે,
 ગોશાલાકી કરો તઘયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૩૩.

ધ્રુવ પ્રલંકાદ્ બીભીષણ કે દુઃખ ટારત દેર ન લાઈ, હે,
 પદ સુતાકી લજ્જા રાખી સંતન કરો સહાઈ હે;

તુમ ખીન કે પ્રભુ સંકટ ટારે ગોકે હનત કસાઇ હે,
 સંકટારણુ પ્રભુ આપ પધારે તોકે દુઃખ ન સાધહો,
 કરો પ્રેરણા હરી ભક્તનકે મલે કટત ગોમાતાકે,
 ગોશાલાકી કરો તમયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૩૪.

માતા માતા સખહી કહેતે માકા દુઃખ નહી ટારતે હે,
 અતિ અચેત નહિ નિદ્રા છાંડત હરિજન નિત્ય પુરારીત હે;
 એક પુત્ર હો જીસ જનનીકે ખિહી ન કોઇકી લકારત હે,
 ખતીસ કોટી હે હિંદુ દેખત દુષ્ટ ગાયકો મારન હે;
 હે કોઇ સચ્ચા પુત્ર ખચાવે મલે કટત ગોમાતાકે,
 ગોશાલાકી કરો તમયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૩૫.

દુષ્ પીયત ખછડોકો છાડકો ગો કસાઇ લે જાતે હે,
 મૈ મૈ રોવે છુધાકેળ્યારે મુખસે વૃષ્ટ નહો ખાતે હે;
 હન ખચોંકા દુઃખ દેખકે સખકે મન ભરજાતે હે,
 ફટે કલેજ ધડકે છાતી નેન નીર ભર લાતે હે;
 હે સુજનો યહ દુઃખ નિવારો મલે કટત ગોમાતાકે,
 ગોશાલાકી કરો તમયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૩૬.

જખ કસાઇકી સુ ત દેખે ગૈયા ગીરતી ખડી ખડી,
 બુચડ મારે લાકી ડંડા ગૈયા રોવે પડી પડી,
 સમપાદક સખ હરીજન યોવે ઉપદેશક પુન ઘડી ઘડી;
 ધધર અખ દેર સુનો તુમ ગલે કટત ગોમાતાકે,
 હરીજન હરીકા રૂપ સુનો તુમ ગલે કટત ગોમાતાકે,
 ગોશાલાકી કરો તમયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૩૭.

ગોમાતાકી રક્ષા કીની શ્રીકીશન ગોપાલ હરી
 ખન ખન ડોલે માય ચરાવત ગોવનકી સખ વીપત્તી હરી;

(૬૬)

પક્ષી હેતુ ગોપાલ કહાયે ગોવનક પ્રતિપાલ હરી,
હમ તુમ ઉનકે ભક્ત કહાવે' હું મે ખાલ ખરી;
ગોરક્ષા ખીન ગુઠી ભક્તી મલે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાળાકી કરો તમયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૩૮.

બ્રાહ્મણ ક્ષત્રિ વધબ્ય શવ પુન ગોર ચેતિલે કહલાતા,
ચારો આશ્રમ સંપ્રદાય સખ સૈવ વધબ્યવકા નાતા;
ઉદાસિન નિર્મલે ગુચાલ દયાલ દાદુ કન કાટા,
કપીરપક્ષી જમ્નિ ચરીખ દાસીચે સખકા જીવન ગોમાતા;
સખ મીલકે ઉપદેશ કરો તુમ ગલે કટત ગોમાતાકે,
ગોશાળાકી કરો તમયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૩૯.

તુમ સખ સુખમે કુલે ફીરતે માંસ ગાયટા ભુનતા હે,
ધસી પાપસે ભારનિશદિન અધિકઅધિક અધિક અખધુનત હે
નિરખી ગાયકા સંકટ ભારી શોક કલેજા ધુનતા હે,
હરીભક્તોકે ખિના ગાયકા દુઃખ કેવિન અખ સુનતા હે;
ગોરધન કહે મંગળ રહો હરીજન સૌ ખનો સહાયક માતાકે,
ગોશાળાકી કરો તમયારી પ્રાણુ ખચે ગોમાતાકે. ૪૦.

પુસ્તક મળવાનું ઠેકાણું:—

મહંત ગોવર્ધનદાસજીના મંદીરે,
વડનગર—(ગુજરાત).

આ ગોવંશનો સંદેશો વડનગરવાલા પટેલ ભગવાનદાસ નર-
સીંદાસ કાપડવાલાની મારફતે ધી ગુજરાત પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં ચા.
સોમવાલ મંગલદાસે છાપ્યો. ઠે. પાંચકુવા—અમદાવાદ.

